

Arrest

nr. 196 115 van 5 december 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DE STEEN
Leopoldlaan 48
9300 AALST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 8 september 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 31 juli 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 september 2017 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LIEVENS, die *loco* advocaat A. VAN DE STEEN verschijnt en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 8 februari 2017 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in haar hoedanigheid van echtgenote van een Belg, R.N.

Op 31 juli 2017, met kennisgeving op 10 augustus 2017, weigert de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag met de volgende beslissing, die de bestreden beslissing is:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5da lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 08.02.2017 werd ingediend door:

Naam: T.
Voornaam: B.
Nationaliteit: Macedonië (Voorm. Joegoslavische Rep.)
Gebortedatum: 29.05.1993
Geboorteplaats: Skopje
Identificatienummer in het Rijksregister: (...)
Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid.

Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon loonattesten dd. 06.01.2017 en 13.02.2017 van Forum Jobs NV voor de periode 28.11.2016 - 31.12.2016 en 02.01.2017 - 03.02.2017 en loonfiches van Forum Jobs NV voor de periode 28.11.2016 - 16.04.2017 voor. Uit de voorgelegde documenten en uit het administratief dossier blijkt dat deze tewerkstelling interim arbeid betreft en dat de referentiepersoon sinds 28.11.2016 tot op heden via Forum Jobs NV is tewerkgesteld.

Uit de voorgelegde bewijzen blijkt dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon heden niet stabiel zijn. Immers, aangezien interim arbeid per definitie tijdelijk van aard is en de referentiepersoon nog maar een achttal maanden via Forum Jobs NV is tewerkgesteld, wordt met de voorgelegde documenten niet afdoende aangetoond dat de Belgische onderdaan heden over stabiele bestaansmiddelen beschikt. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Wat betreft de behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980, deze is hier overbodig. Gezien betrokkene niet aantoonbaar over stabiele inkomsten te beschikken die in aanmerking kunnen worden genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen, is deze oefening hier niet aangewezen. Het is pas als er een regelmatig en stabiel inkomen voorhanden is dat als te weinig wordt beschouwd, dat het relevant is te berekenen hoeveel er concreet ter beschikking zou moeten zijn om te kunnen voorkomen ten laste te vallen van het sociale bijstand stelsel van het rijk.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hoger vermeld artikel niet voldaan werd, wordt de verblijfsaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet dus de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tót een onderzoek of analyse die zij nodig acht.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In het eerste middel voert de verzoekende partij onder meer de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Zij stelt het volgende:

“ (...) ”

II.2.A. Eerste middel:

schending van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing

Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Doordat de bestreden beslissing niet op afdoende en niet op correcte wijze is gemotiveerd.

Terwijl de formele en materiële motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, een uitdrukkelijke en vooral afdoende motivering van een dergelijke beslissing vereisen.

Zodat de kwestieuze beslissing derhalve niet ten genoegen van rechte heeft aangetoond dat er voldoende redenen voorhanden zijn om de aanvraag gezinshereniging van verzoekende partij te weigeren.

Toelichting:

De Dienst Vreemdelingenzaken weerhoudt volgend element om de aanvraag tot gezinshereniging van verzoekende partij af te wijzen:

“De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon loonattesten d.d. 06.01.2017 en 13.02.2017 van Forum Jobs NV voor de periode 28.11.2016 – 31.12.2016 en 02.01.2017 – 03.02.2017 en loonfiches van Forum Jobs NV voor de periode 28.11.2016 – 16.04.2017 voor. Uit de voorgelegde documenten en het administratief dossier blijkt dat deze tewerkstelling interimarbeid betreft en dat de referentiepersoon sinds 28.11.2016 tot op heden via Forum Jobs NV is tewerkgesteld.

Uit de voorgelegde bewijzen blijkt dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon heden niet stabiel zijn. Immers, aangezien interimarbeid per definitie tijdelijk van aard is en de referentiepersoon nog maar een achttal maanden via Forum Jobs NV is tewerkgesteld, wordt met de voorgelegde documenten niet afdoende aangetoond dat de Belgische onderdaan heden over stabiele bestaansmiddelen beschikt.

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren.

Wat betreft de behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980, deze is hier overbodig. Gezien betrokkene niet aantoonbaar over stabiele inkomsten te beschikken die in aanmerkingen kunnen worden genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen, is deze oefening hier niet aangewezen. Het is pas als er een regelmatige en stabiel inkomen voorhanden is dat als te weinig wordt beschouwd, dat het relevant is te berekenen hoeveel er concreet ter beschikking zou moeten zijn om te kunnen voorkomen ten laste te vallen van het sociaal bijstandstelsel van het rijk."

De Dienst Vreemdelingenzaken is bij haar motivering substantieel in gebreke gebleven: haar beslissing is ondermaats en foutief gemotiveerd.

Verzoekende partij heeft diverse stukken overgemaakt in verband met zijn eigen inkomsten, alsook van de inkomsten van de referentiepersoon, mevrouw R..

Uit de stukken blijkt dat de referentiepersoon een tewerkstelling had sinds 28.11.2016. Het gemiddeld netto-inkomen uit deze tewerkstelling bedraagt 1.582,79 EUR per maand, hetgeen dus ruim meer is dan het wettelijk voorzien minimum (thans 1.428,32 EUR). (stuk 8)

In het kader van deze procedure brengt verzoekende partij de meest actuele loonfiches bij waaruit overduidelijk blijkt dat deze tewerkstelling periodiek vast is.

De tewerkstelling is sinds november 2016 bij dezelfde werkgever: B-C. NV in Brussel waar mevr. R. actief is als Call Center Agent.

Tevens wordt een verklaring voorgelegd van de CEO van B-C., waaruit blijkt dat mevr. R. in de nabij toekomst zicht heeft op een vast contract. (stuk 10)

Ondanks dat mevr. R. aldus reeds maandenlang een inkomen heeft dat de minimumgrens overschrijdt besluit de Dienst Vreemdelingenzaken toch dat niet aan de inkomensvereiste is voldaan.

Zulks is onbegrijpelijk.

De enige reden waarom de Dienst Vreemdelingenzaken het inkomen niet in overweging wilt nemen is omdat het interimarbeid betreft.

De wetgeving sluit een limitatief aantal middelen uit: leefloon, financiële maatschappelijke dienstverlening, kinderbijlagen, inschakelingsuitkeringen en overbruggingsuitkeringen. Loon uit interimarbeid wordt daarbij niet genoemd.

De enige wettelijke voorwaarde is dat de inkomsten stabiel, regelmatig en toereikend zijn, dit om te voorkomen dat de vreemdeling zich zou beroepen op financiële steun van de openbare overheden.

Wat het toereikend karakter van de inkomsten betreft kan verwezen worden naar de eerder aangehaalde grens van 120% van het leefloon. Zoals werd aangetoond voldoet mevr. R. hier ruimschoots aan. Voorts kan worden gesteld dat een vereiste van 120% overdreven is en dat een equivalent van 100% zou dienen te volstaan. (arrest Chakroun van het Hof van Justitie, 4 maart 2010, nr. C-578/08)

Indien men reeds maanden een inkomen geniet van dezelfde werkgever, dat inkomen daarenboven maandelijks gelijk is, kan men onmogelijk stellen dat men niet beschikt over stabiele en regelmatige inkomsten. Ter zake is er sprake van duurzame interimarbeid waardoor het gezin perfect in staat is om zichzelf te onderhouden.

Geen enkele arbeidsovereenkomst biedt de volle 100% zekerheid dat deze eeuwigdurend is. Zelfs vaste overeenkomsten kunnen worden opgezegd. Als de inkomstenstroom duurzaam is, is de vorm van de arbeidsovereenkomst (interim, tijdelijk, vast) ondergeschikt aan het duurzaam karakter.

De afweging die dient te worden gemaakt is of de vreemdeling zich zal moeten beroepen op financiële steun van de staat, hetgeen in casu niet het geval is.

Daarbij mag niet worden vergeten dat verzoekende partij gehuwd is, en dit huwelijk werd overgeschreven in België. Het betreft een huwelijk onder het wettelijk stelsel zodat ingevolge het

huwelijksvermogensrecht de inkomsten van zijn partner binnen het gemeenschappelijk vermogen vallen zodat verzoekende partij hier een directe aanspraak op heeft. (art. 1405, 1415 en 1416 BW)

Verzoekende partij heeft overigens vaak ook zelf een interimjob zodat ook hij een eigen inkomen verwerft. (stuk 8)

Er kan met andere woorden onmogelijk geoordeeld worden dat niet aan de inkomensvereiste is voldaan, nochtans is dit de motivering tot weigering.

Het is daarbij stuitend dat de Dienst Vreemdelingenzaken zelf aangeeft dat “de referentiepersoon nog maar een achttal maanden via Forum Jobs NV is tewerkgesteld...” doch verder stelt dat de tewerkstelling tijdelijk zou zijn en niet is aangetoond dat men over stabiele bestaansmiddelen beschikt.

De Dienst Vreemdelingenzaken wekt hier minstens de indruk een totaal arbitraire maatstaf te hanteren: is een achttal maanden onvoldoende? Zou een jaar interimarbeid voldoende zijn? Er is geen enkele wettelijke grondslag om te oordelen hoe lang er sprake dient te zijn van interimarbeid alvorens dergelijke inkomsten worden aanvaard.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erkend overigens dat het niet volstaat om louter op het gegeven dat de inkomstenbron interimarbeid betreft, te oordelen dat inkomsten niet stabiel en regelmatig zouden zijn. Er zijn immers personen die jarenlang een inkomen verwerven via interimarbeid zodat een loutere afwijzing op grond van statuut niet geoorloofd is. (RvV arrest nr. 151260 d.d. 26.08.2015)

Het is hoogst onredelijk om te stellen dat een constante identieke inkomstenstroom gedurende meer dan 8 maanden niet volstaat om te kunnen spreken van stabiele inkomsten.

De motivering van de Dienst Vreemdelingenzaken is dan ook onnauwkeurig, fout en gebrekkig.

Klaarblijkelijk acht men het zelfs niet nodig dit na te gaan.

De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd.

Het middel is gegrond.”

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota met opmerkingen, met betrekking tot de schending van de materiële motiveringsplicht:

“(…)Voor het geval de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hier toch anders over zou denken en dus louter subsidiair, merkt de verweerder bijkomend nog op dat de juridische beschouwingen die in de uiteenzetting van verzoekende partijvoorkomen bovendien niet pertinent zijn.

In zoverre verzoekende partij aangeeft dat uit stukken blijkt dat de referentiepersoon een tewerkstelling had sinds 28.11.2016 en het gemiddeld netto-inkomen 1.582,79 euro bedraagt, meent verweerder dat dit geen afbreuk doet aan de terechte vaststellingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

Verzoekende partij gaat er evenwel aan uit de weg dat er sprake is van interimarbeid, en de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging heeft aangegeven dat dit per definitie tijdelijk van aard is en de referentiepersoon ook nog maar een achttal maanden is tewerkgesteld. De bestaansmiddelen werden terecht niet als stabiel beschouwd.

Het is niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris om te oordelen dat dit niet het geval is voor interimarbeid, die inherent tijdelijk van aard is. Verzoekende partij heeft hierbij ook rekening gehouden met de duur van de interimarbeid die reeds door de referentiepersoon werd verricht. Verzoekende partij gaat er duidelijk aan voorbij dat art. 40ter Vreemdelingenwet duidelijk stipuleert dat de bestaansmiddelen stabiel en regelmatig dienen te zijn.

De verwerende partij laat desbetreffend ten overvloede nog gelden dat de gemachtigde van de Staatssecretaris bij de beoordeling van de vraag of voldaan is aan de in de voornoemde bepaling gestelde vereiste van de ‘stabiele’ bestaansmiddelen, over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent ter zake een marginale toetsingsbevoegdheid uit en is niet bevoegd zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid.

Bij gebrek aan een wettelijke bewijsregeling, is het bewijs van het vervuld zijn van deze voorwaarde vrij en rust de bewijslast op verzoekster, wanneer zij een verlenging van haar A-kaart aanvraagt. Deze vrije

feitenvinding en -appreciatie impliceert dat de bevoegde administratieve overheid discretionair oordeelt of de verzoekende partij het bewijs van de voorwaarden tot vestiging levert.

Aldus kan de bevoegde overheid, in het raam van de uitoefening van deze ruime appreciatiebevoegdheid en zonder dat de regelgeving dit uitdrukkelijk stelt of oplegt, rechtmatig het voldaan zijn aan de wettelijke voorwaarden tot vestiging afleiden uit de daartoe relevante stukken, verklaringen e.d.m. die het bestuur zelf bepaalt en waarvan het de overlegging vereist.

Ter zake kan ook verwezen worden naar volgende rechtspraak:

“De bestreden beslissing stelt dat verzoeker enkel inkomsten uit interim-arbeid voorlegt. Dit wordt niet betwist door verzoeker en vindt overigens ook steun in het administratief dossier. De verwerende partij neemt deze inkomsten niet in aanmerking om reden dat inkomsten uit interim-arbeid niet stabiel en regelmatig zijn. De Raad kan deze vaststelling bijtreden. Interim-arbeid is per definitie tijdelijk, zodat geenszins gesteld kan worden dat de inkomsten verkregen uit dergelijke arbeid regelmatig en stabiel zijn. Verzoekers betoog dat de kans zeer groot is dat hij een overeenkomst voor onbepaalde duur zal kunnen afsluiten, doet hier geen afbreuk aan.” (R.v.V. nr. 78.968 van 11 april 2012)

In casu betwist verzoekende partij niet dat de referentiepersoon momenteel voltijds is tewerkgesteld via interimarbeid.

In zoverre er thans een verklaring wordt voorgelegd waaruit blijkt dat mevrouw R. in de nabije toekomst zicht heeft op een vast contract en stukken waaruit blijkt dat verzoekende partij zelf ook vaak een interimjob heeft, dient verweerder op te merken dat dit stuk niet eerder aan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging ter kennis werd gebracht en aldus ook niet in rekening kon worden gebracht.

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook R.v.V. nr. 509, 29 juni 2007).

Verzoekende partij kan dan ook op heden niet dienstig nog nieuwe stukken voorbrengen.

Er werd aldus geenszins een voorwaarde toegevoegd aan de wet door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging: er werd terecht geoordeeld dat de bestaansmiddelen niet stabiel genoeg werden bevonden.

Terwijl verzoekende partij zich ook niet dienstig kan beroepen op de vermeende schending van de rechten van verdediging. (...)”

2.3. Uit het middel blijkt dat de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk betwist en verwijt de verwerende partij dat de voorgelegde bewijzen van inkomen uit interim tewerkstelling niet in aanmerking zijn genomen als zijnde stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, omdat het slechts interim arbeid betreft en dus van aard slechts tijdelijk van karakter is.

Waar de verzoekende partij de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht, is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624). Onderzoek van de materiële motiveringsplicht vergt een onderzoek van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), dat luidt:

“Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid.(...)”

Zoals uit de omschrijving van de voorgelegde stukken in de bestreden beslissing blijkt, heeft de verzoekende partij bewijzen voorgelegd dat haar echtgenoot uitzendarbeid verricht bij de N.V. Forum Jobs sedert november 2016, waarbij onder meer werd bewezen dat deze voor de maand december 2016 1606,73 euro netto verdiende en voor de maand januari 2017 de som van 1540,91 euro netto. Dit werd aangetoond aan de hand van twee loonattesten. Daarnaast heeft de verzoekende partij wekelijkse loonfiches voorgelegd betreffende de maanden februari 2017, maart 2017 en deels april 2017, gaande

tot 20 april 2017. Uit deze stukken blijkt dat de inkomsten van de referentiepersoon alleszins regelmatig waren voor deze periode.

Verder wordt er opgemerkt dat, zoals blijkt uit de nota, de bestreden beslissing de aanvraag niet afwijst omdat de bestaansmiddelen niet toereikend zijn maar wel omdat de bestaansmiddelen slechts tijdelijk zouden zijn door hun aard, te weten interim arbeid, wat de verwerende partij aanschouwt als zijnde niet stabiel.

De bestreden beslissing motiveert immers: “(...) Uit de voorgelegde bewijzen blijkt dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon heden niet stabiel zijn. Immers, aangezien interim arbeid per definitie tijdelijk van aard is en de referentiepersoon nog maar een achttal maanden via Forum Jobs NV is tewerkgesteld, wordt met de voorgelegde documenten niet afdoende aangetoond dat de Belgische onderdaan heden over stabiele bestaansmiddelen beschikt. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013). (...)”

Vooreerst merkt de Raad op dat door de verzoekende partij wel degelijk actuele gegevens werden bijgebracht vermits voor het nemen van de bestreden beslissing bewijzen zijn overgemaakt tot en met 20 april 2017, en zoals de nota opmerkt de verzoekende partij werd gevraagd ten laatste op 7 mei 2017 de stukken bij te brengen.

De verwerende partij kan gevolgd worden dat het de verzoekende partij toekomt de voor te brengen stukken te actualiseren maar *in casu* zijn geen gegevens voorhanden die erop wijzen dat er andere werkomstandigheden bestaan dan deze die zijn bijgebracht.

Verder blijkt uit het administratief dossier dat de verwerende partij op 28 juli 2017 zelf is overgegaan tot opzoekingen door raadpleging ‘RIP-lijst’ van de werkgevers bij een werknemer (DOLSIS). Alhoewel hiertoe niet verplicht, kan de verwerende partij deze opzoekingen, eens door haar verricht, niet negeren. Uit deze raadpleging blijkt dat minstens tot 24 juli 2017 de referentiepersoon bij dezelfde werkgever is tewerkgesteld en dit op zeer regelmatige basis, gelet op het aantal dagen steeds vermeld per maand. *In casu* is het dan ook kennelijk onredelijk te stellen dat de inkomsten die de referentiepersoon verwierf bij de laatste werkgever niet stabiel zouden zijn.

Evenmin kan er worden voorgehouden dat inkomsten uit interim arbeid per definitie geen stabiel karakter kennen omwille van hun aard. Te meer *in casu* uit de DOLSIS-raadpleging blijkt dat de echtgenote van de verzoekende partij van 5 augustus 2010 tot de periode van tewerkstelling bij haar huidige werkgever gewerkt heeft voor Randstad Belgium N.V., ook op regelmatige basis, werkgever waarvan het algemeen geweten is dat deze een interimkantoor betreft.

De verzoekende partij merkt correct op dat artikel 40ter van de vreemdelingenwet niet uitsluit dat inkomsten, die verkregen zijn door interim arbeid, uitgesloten worden van haar toepassing. *In casu* merkt de verzoekende partij juist op dat er voldoende elementen in het administratief dossier voorhanden zijn om te besluiten dat haar echtgenote regelmatige en stabiele inkomsten genereert, waarbij wordt opgemerkt dat de Raad zich enkel baseert op de stukken van het administratief dossier die voorlagen voor het nemen van de bestreden beslissing. Voorts wordt herhaald dat de bestreden beslissing de aanvraag niet afwijst omdat zou blijken dat de verworven inkomsten niet toereikend zijn. Het komt de Raad niet toe zich in de plaats te stellen van het bestuur. Uit de toepasselijke wettelijke bepalingen kan evenwel niet worden afgeleid dat inkomsten uit interim arbeid steeds dienen uitgesloten te worden als zijnde tijdelijke inkomsten en dus niet stabiel of niet regelmatig.

De verwijzing naar het arrest met nummer 78 968 van de Raad is niet dienstig nu de beoordeling van het aanwezig zijn van regelmatige en stabiele bestaansmiddelen geval per geval moet geschieden en dit arrest geen precedentswaarde kent.

In casu kan enkel vastgesteld worden dat er geen correcte beoordeling is verricht van de feiten en de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is genomen, rekening houdend met de in het administratief dossier voorliggende gegevens. In die mate is het middel gegrond en is de materiële motiveringsplicht geschonden.

Gelet op deze vaststelling dienen de overige onderdelen van het middel niet te worden onderzocht nu dit leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 31 juli 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf december tweeduizend zeventien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN